

Truwanten

editie P. Leendertz jr.

bron

‘Truwanten’ In: Instituut voor Nederlandse Lexicologie (samenstelling en redactie), *Cd-rom Middelnederlands*. Sdu Uitgevers/Standaard Uitgeverij, Den Haag/Antwerpen 1998.

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/_tru001truw02_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de [gebruiksvoorwaarden](#).

(Hier beghint die sotternie).

(Truwanten).

(Die vrouwe).

[.....]

Comt voert! den hals moeti breken,
 105 Dat dus langhe vasten mijn beesten.
 Hebdi nu gheweest in feesten?
 Comt voert! ons vrouwe moet u bedroeven!

De maerte.

Swicht, vrouwe! laet u ghenoeghen
 Met dat ic desen bundel draghe.
 110 In ginc noit in ghenen daghe
 Om voedinghe al dus verre.
 Tonrecht sidi op mi erre,
 Wat niesent en rustic mine voete.

Die vrouwe.

Ay hoere, dat men u berren moete!
 115 Wat quader trijsac sidi!

De maerte.

Vrouwe, waer omme smitti mi
 Sonder verdiente? dats mi leet.
 Ramp moetti hebben in u sweet!
 In wil niet versproken sijn.
 120 Maer gheeft mi mijn gheldekijn,
 Dat mi es worden suer ende swaer.

Die vrouwe.

Keren, hets een quaet jaer.
 Al soude die duvel alles wouden,
 Niet langher en willic u houden:
 125 Gaet weech, die duvel moet u geleiden!

De maerte.

Vrouwe, nu willic van u scheiden.
 Nu hulpt god diet al verleent.
 Ende hoe saen benic verbeent,
 Dat ic ute minen dienste dus scheide.
 130 Dat mi brueder Everaet seide,
 Dunct mi dat ic nu bevinde.
 Wanneer ic sinen tsau bekinde,
 Moetic met sire minnen dolen.
 Ic moet noch gaen te sire scolen

135 Ende haesten mi ter clusen waert.
 Hoerdijt, brueder Everaet?
 Nu benic hier, god gheefts mi vrome.

Die brueder.

Ay minneken, sijt groet willecome,
 Nu willic van mijnre clusen scheiden.
 140 Achter lande salic u leiden
 Ghelijc of ghi waert suster Lute.
 Ic can soe menegerande clute,
 Dies al die liede niet en weten.

De maerte.

Wat! brueder Everaet, sidi beseten?
 145 Wildi mi leren nu truwanten?

Die brueder.

Swijcht, minneken, bi allen santen,
 Truwanten en es ghene pine.
 Hout, doet ane dese slavine;
 Ic soude u node qualijc raden,
 150 Want bider liever gods ghenaden,
 Es int lant een goet morseel;
 Wi selens hebben beide ons deel.
 Oec sal menich edelen traen
 Van wine doer ons stroetken gaen.
 155 Nu volghet mi, suster Lutgaert!

De maerte.

Gherne, brueder Everaet!

Die brueder.

Hulpt god, hoe moede siwi van gane!
 Want te sente Jans te Latrane
 Ende te Jherusalem ten heileghen grave
 160 Hebben wi gheweest vele droever dage.
 Moeten wi doghen in alder tijt?
 Ay, dat ghi werden moet verblijdt,
 Wilt mi ende suster Luten gheven
 Van uwen goede, daer wi bi leven.
 165 Brinct ons iet leckers in onse caken,
 Want gerne waren wi te ghemake.
 Ghelaten hebben wi alle pine
 Ende meinen voert truwante te sine.

- Het hulpt ons alte wel dlorinen.
 170 Men vinter noch, die node pinen,
 Want wi hebben vele ghesellen
 Beide in clusen ende in sellen,
 Die de werelt quantsijs begheven;
 Maer ginghese vollen ofte weven,
 175 Si souden bat met selken saken
 Gode onsen here ghenaken.
 Maer swesters, baghinen, lollaerde,
 Si sijn alsoe loei van aerde,
 Datse qualijc pinen moghen,
 180 Maer si drinken wel grote toghen,
 Als sire connen ane gheraken.
 Hier met willicx een inde maken,
 Want ic wel te vele mocht spreken.
 Die wel doet, en derf ghenen wisch uutsteken.

Die duvel.

- 185 Hoert, ghi heren over al,
 Ic hebbe bracht inden val
 Desen brueder met minen treken:
 Sine heilicheit heeft hi nu besceten.
 Al draechti nu grau abijt,
 190 Het sal noch comen wel den tijt,
 Dat hi rekeninghe doen sal,
 Ende sijn brueders groet en smal,
 Die dus truwanten achter lande
 Ende eten der lieden sonden ende scande;
 195 Dies selen si noch voren singhen
 Ende in minen ketel springhen.

Nota .c.xcvj. v.